

LO CRIT D'ESPANYA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

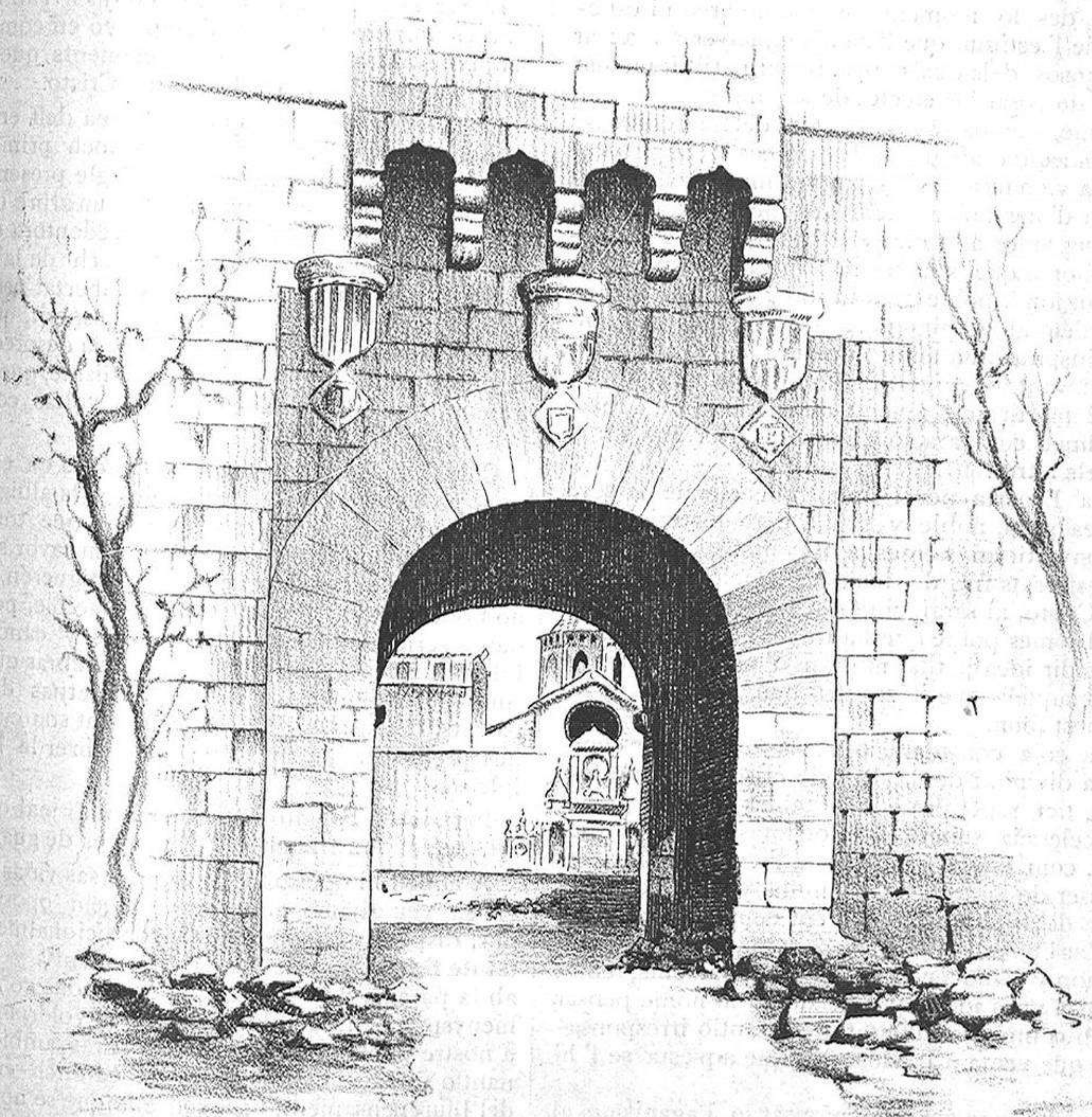
ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre.....2'50 pesseta

— Número solt: 5 cèntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n.º 14
 APARTAT DE CORREUS, N.º 147
 a hont se dirigirà tota la correspondencia
 — Número atrassat: 10 cèntims —

lit. Barcelona, S. Pau, 56.

POBLET-PORTA REYAL

POBLET

Ab motiu d' haver sigut visitat en la setmana passada per l' Excm. Sr. Marqués de Cerralbo l' històric y preciosíssim Monastir de Poblet, nos ha semblat de oportunitat reproduhir en lo present número algunas de las vistas d' aquell edifici, qu' acompanyat per més de cent carlistas, admirá y estudiá detingudament lo ilustre personatge carlista citat.

LOS DOS PAGANISMES

JEY A 'l mon en brassos del Paganisme. Las més ridículas y absurdas teorías havían trobat aculliment en lo cor descregut y materialisat del poble pagá, que no comprenent un més enllá de la vida present, procedía ab lógica entregantse á tots los plahers y despreciant tota idea espiritual y divina.

Jamay foren patrimoni de pobles materialistas empresas grans y de trascendencia.

L' home, des lo moment en que no creu ni espera, careix de l' estímul que l' ha d' empenyer á realisar fets portentosos dels quals resulti un perill immediat que 'l privi de gosar los efectes de sa empresa.

L' egoisme, company inseparable del materialista, del que sols aspira als plahers personals, sens preocuparse per la vida futura, no inspirará may ideas nobles ni será font d' hassanyas que quant menos suposan en sos autors un amor á lo gran é infinit, que no sab compéndrer l' home que 's creu semblant á la bestia.

Molt gran fou 'l poble espartá, tan gran, que encara avuy recordém ab admiració sa historia; mes sa grandesa, que inspirava un amor immens á la pátria, queda enfosquit devant los raigs de llum divina que 's desprenen del mártir més ignorat de la Causa de Cristo.

Y no admet comparació 'l sacrifici dels uns ab lo sacrifici dels altres.

Lluitava Esparta per l' independencia de la seva patria: idea gran, noble y santa, pero material al fi, que ha convertit en héroes á incontables legions de braus y esforsats fills de totas las Naciones, mes á la mort per Cristo, al sacrifici per la Religió del Apóstol més humil y més pobre que ha tingut l' Humanitat, no podía presidir idea petita ni gran d' egoisme, puig ja Ell deya á aquells que 'l seguían que 'l seu regne no era d' aquest mon.

Aquesta sola consideració bastaría pera fer compéndrer la divinitat de la Religió cristiana, si no fossin tantas, tan repetidas é incontables las que pregonan sa excelencia, superior á la de totas las demás predicacions, com també proba hasta l' evidencia que tenia qu' ésser de grandiositat infinita y d' atractiu admirable la doctrina que combatent com combat la de Jesucrist las humanas passions, se lográ imposar dominant lo mon y removentlo desde sos fonaments, tenint en sa contra unas ideás que deixaban al home pensar y obrar ab complerta llibertat, declarantlo irresponsable desde que venia á la vida, fins que aquesta se l' hi acabava.

Mes ¿quedá pera sempre enfonsat lo Paganisme al caurer estrepitosament sos temples y sos ídols y quedar convertits sos inspiradors en objecte de burla y despreci de las generacions successivas?

No, per cert. Sols que á un Paganisme ha succehit un altre Paganisme, nous temples y nous ídols als que s' enfonsaren fá dinou segles.

L' esperit del mal en lluyta ab lo del bé; l' error, contra la vritat; lo vici, burlant la virtut; tal contrast nos ofereix sempre l' Humanitat, perque constantment hi há hagut homes que, sorts á la veu divina, y cegos voluntaris que fugen de la llum, perque aquesta 'ls enlluherna, retxassan tota idea que estigui ab lluyta ab sos innobles instints y tracti de combátrrer sas passions malvadas.

Avuy com ahir, á la materia s' hi oposa l' esperit; però no fácilment se dona aquélla per vensuda y confessa sa derrota.

No l' hi faltan representants que l' apoyin, capdills que la capitaneijen y defensors seus que l' aclamin. Per aixó mentres lo mon sigui mon existirá lluyta desesperada entre la vritat y la mentida, en qual combat hade quedar definitivament la victoria pera la primera, però no sens que l' esperit del mal s' esforsi ab empenyo infernal per atraürers lo major número possible de seguidors que odiantlo s' hi entregan, perque sols ell pot satisfacer sas passions.

Llarga es l' historia de las heretjías. Tan com més gran es una idea, major es l' empenyo en combátrrerla; per aixó son tan numerosos los elements que ab totas armas han combatut á l' Iglesia de Cristo.

Formant los esglahons de la cadena dels errors y de las apostasias, veyém ocupant lo lloch primer lo Paganisme, y l' últim l' heretjía del sigle present: la que s' ha disfressat ab las gayas flors d' un arbre de mortal sombra: la que 's presentá com á redentora del home quant ja aquest tenia escrit lo Códech de la seva salvació: la que, en fi, oferí al home llibertat pera la materia, á cambi de l' esclavitut de l' esperit, que jau en las tenebras de l' indiferentisme y de la despreocupació: la coneguda ab lo nom de Racionalisme, que no es altre cosa que 'l Lliberalisme, tantas voltas condemnat per l' Iglesia.

Culpables foren los pagans; però més qu' ells ho han sigut posteriorment los lluciferians y 'ls albigenses, los protestants y jansenistas; per ó més que tots ells los moders racionalistas, que no tenint en favor seu l' ignorancia de la vritat en que potser estigueren alguns, y no podent alegar preocupació invencible, perque una llarga série de decisions pontificias y cánons de la Iglesia han fet la llum dissipant las tenebras que haguesin pogut originar las distintas heretjías dels segles passats, demostran que conscienment son culpables y que premeditadament se negan á rébrer la llum de la Iglesia.

Per aixó 'l Paganisme actual fá més mal que 'l passat. Aquell era franch y 'l d' avuy es de guant blanch.

A aquell hi oposaren los mártirs sas vidas, y la Religió sa veu divina; al d' avuy debém oposar nostres pits, disposats á colocarnos incondicionalment al costat de l' Iglesia, á defensarla ab valentía y á predicar ab la paraula y ab l' exemple creuhadas contra 'ls que menyspreuhant la voluntat de Deu voldrían convertir á nostre poble en juguet de las sevas ambicions, tornantlo de cristiá en heretje, de católich en partidari del lliurepensament, base sobre la que se apoya 'l Lliberalisme imperant, que al considerar d' importancia secundaria ó negativa l' influencia de la Religió en la societat, demostra ser germá llegítim del Paganisme

que en tal jorn com lo d' avuy feu morir en afrentós patíbul al Fill de Deu.

F. DE P. O.

LA SETMANA SANTA

¿Per qué en aquestos días
de dol y de tristor
fugen les alegrías
del fons de nostre cor?
¿Per qué fins les estrelles
amortueixen sa llum?
¿Per qué les flors més belles
perden son dolç perfum?
¿Per qué un espés celatje
apaga 'ls raigs del sol?
¿Per qué dalt del brancatje
no canta 'l rossinyol?
¿Per qué penuria tanta
s' omplena 'n tot arreu
en la Setmana Santa
qu' espira 'l Fill de Deu?
Es qu' ¡ay! se commemora
la eterna tradició,
la imatge redentora
de nostre salvació,
lo grandíós sacrifici
d' un Deu qu' es immortal,
que treu del precipici
la Humanitat sensual,
que, pródich y admirable
fins á la immensitat,
á la pols miserable
també ha dignificat,
qu' ab sa sublim grandesa
no te imposible res.....
y avuy l' Esglesia resa
lo *consummatum est*;
es qu' ¡ay! aquestos días
son d' arrepentiment,
per xó, les alegrías
s' apartan lluny corrent;
per xó, donchs la natura
se vesteix de condol;
per xó, ningú detura
lo plor y 'l desconsol.
Per xó ma pobra lira
no pot avuy parlar;
sols sí d' amor suspira
depressa y sens parar
pel misteri santíssim
de la Mort y Passió,
per lo recort dolçíssim
de nostre Redentor.

PERE VIVES.

A ESPANYA

(IMITACIÓ BÍBLICA)

¿Y estava á nosaltres reservat véuret despedassada y envilida, reyna de las nacions?

✱

Reyna de las nacions, ¿y debíam presenciari nosaltres ab indigna paciència derrumbarse tos santuaris y rodar per la pols ta corona?

✱

¿Y debíam ofegarnos ab aquest aire de corrupció, escandalisats los ulls ab lo espectacle de tant afront?

✱

No 'ns digueu per Deu 'l que hem sigut; no 'ns mateu de vergonya.

✱

Borreu, donchs, de nostre historia, borreu 'ls noms de Covadonga y las Navas, Méxich y Pavía. Los héroes que allí resplandeixeren, no foren nostres pares.

✱

Qui os digui que ho foren, menteix. Generacions de gegants, que no 's lleváreu en vuyt segles lo casco lluytant per lo nom de Deu y per lo trono de vostres reys; rassa de reys, que senyors d' Occident, fereu llargament tremolar al só de vostre espasa al Orient sorprés; héroes, que no cabent en un mon, preguntareu al cel ahont hi havia un altre mon, y 'l veigereu y fou vostre; Pelayo, Rui-Díaz, Guzmán, Gonzalo, Alvaro de Bazán, Hernán Cortés, Duch d' Alba. ¿Reconeixeu en nosaltres á vostres fills? ¿Reconeixeu á vostre Espanya en aquesta Espanya á qui han escupit las nacions y com ramera revolcaren per lo fanch?

Lo carro de vostre gloria l' hem cubert d' inmundicia; la corona que cenyím es corona de vergonya.

✱

Hem vist á la barbarie, anomenantse sabiduría, destruhir los monuments que alsaren nostres pares, despitada de no poguer apagar tota sa gloria.

✱

Hem vist á la llicencia, ab lo disfrás de llibertat, asseniant per los carrers, invadint los llars que tan-cavan lo bressol de nostres fills.

✱

Hem vist alsarse de la pols á ne 'ls tirans que 'ns robaren nostre pá y 's cubriren ab nostres vestits, y després..... nos abofetejaren. Y eran aquests homens tant insolents, que 'ns anomenaren lliures, y forem tant vils nosaltres..... que ho sofrírem.

✱

«Alegreuvos; acabá la guerra; are vé á visitarnos la pau, portant de la má á la llibertat y á l' abundancia.»

«¡Are sí que serém lliures y felissos! A vista del trono callará la revolució; lo sonrís d' un ángel aplacaré las furias». ¡Insensats! ¡*Estém en lo caos y veyém desde aquí lo infern!*

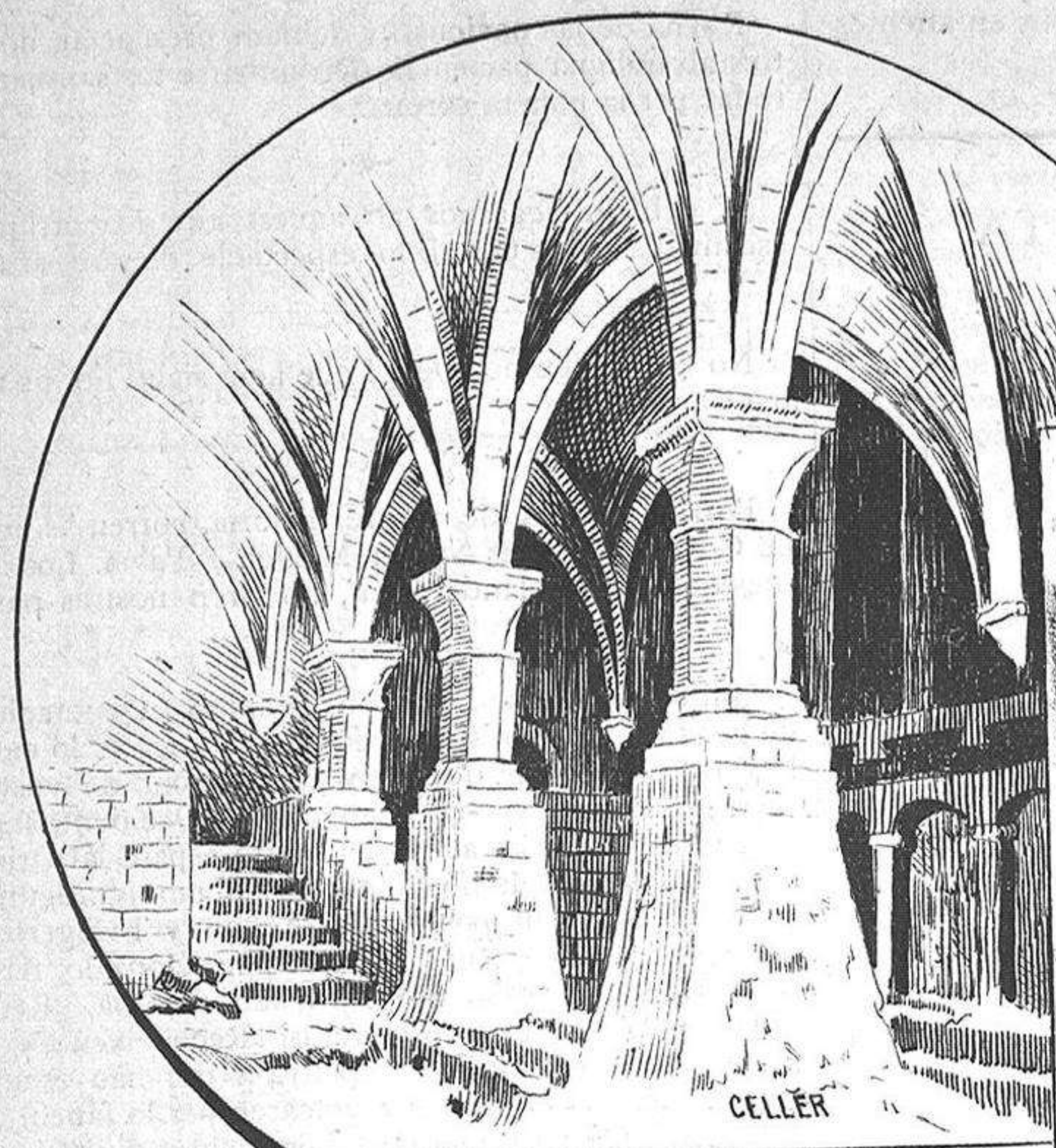
¡Haveu ja per ditja acabat de celebrar ruidosos banquetes! Ab la copa de ví en la má y las flors en lo front, escolteu y mireu..... ¡Rumors extranyes, terribles, amenassadors! ¡Espectres horribles que agitan punyals!

✱

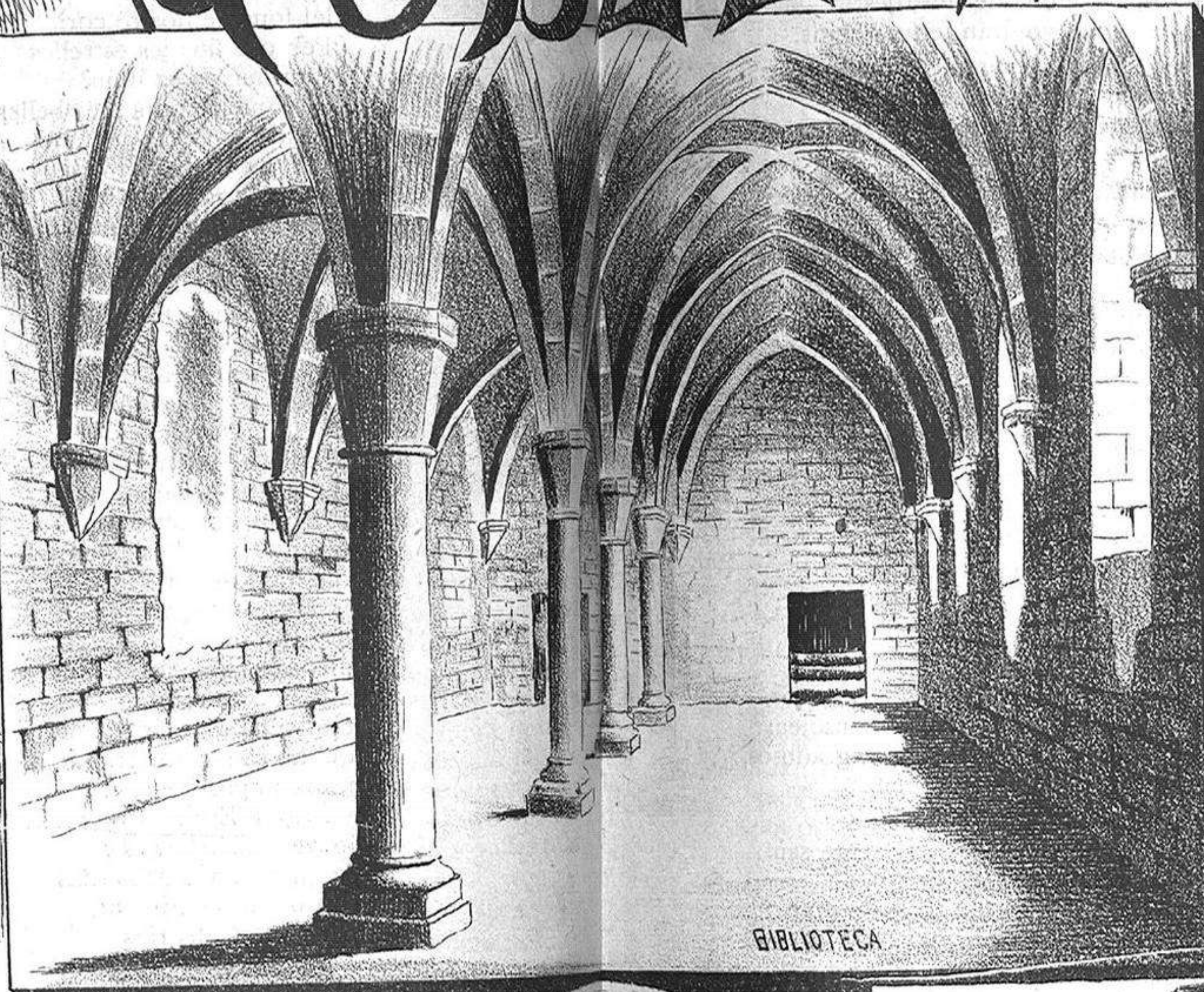
¡Ah! Tots aquests rumors s' han reunit pera formar un gran tro; lo tro prompte 's deixaré sentir. S' han

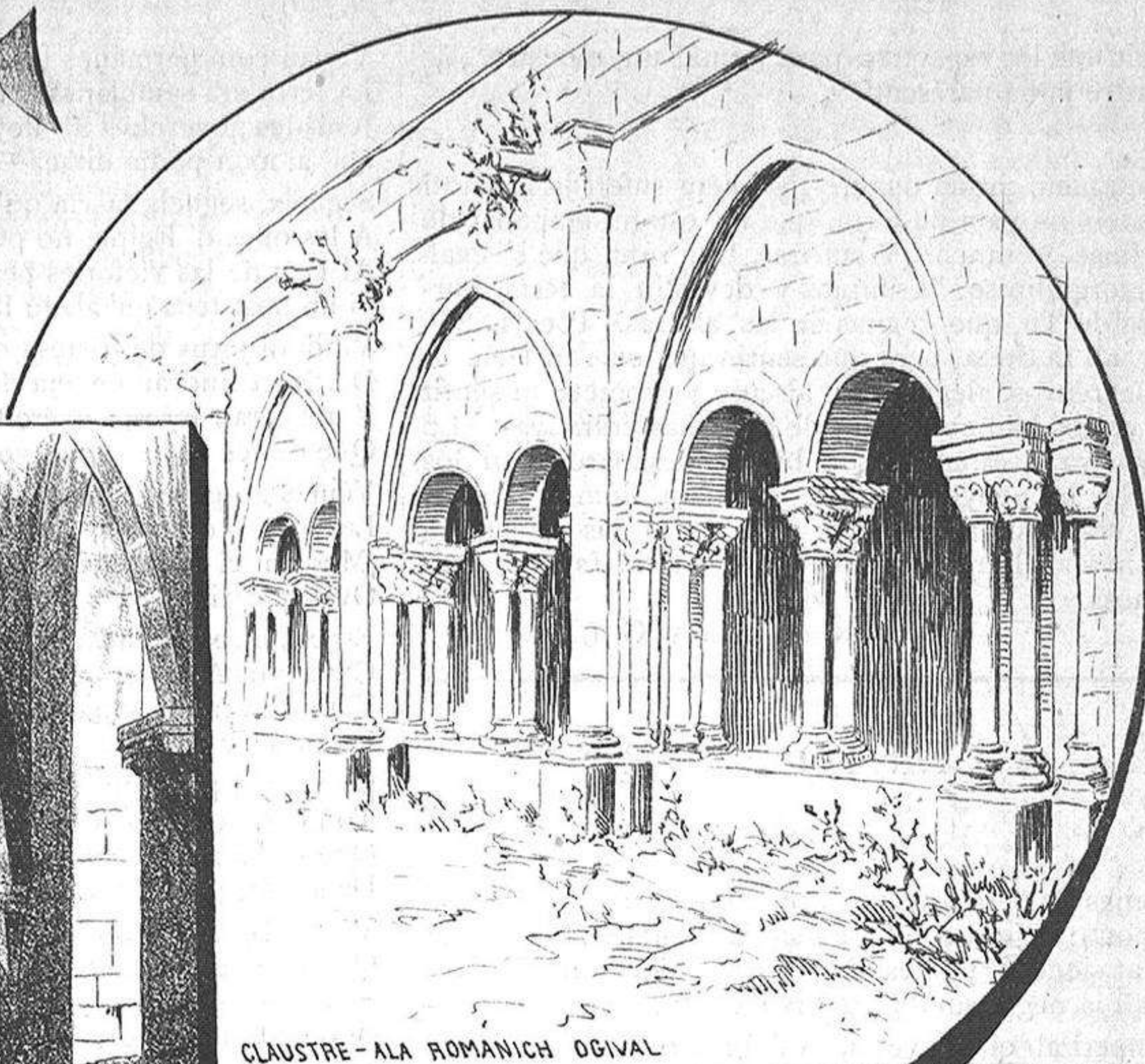
FORLET

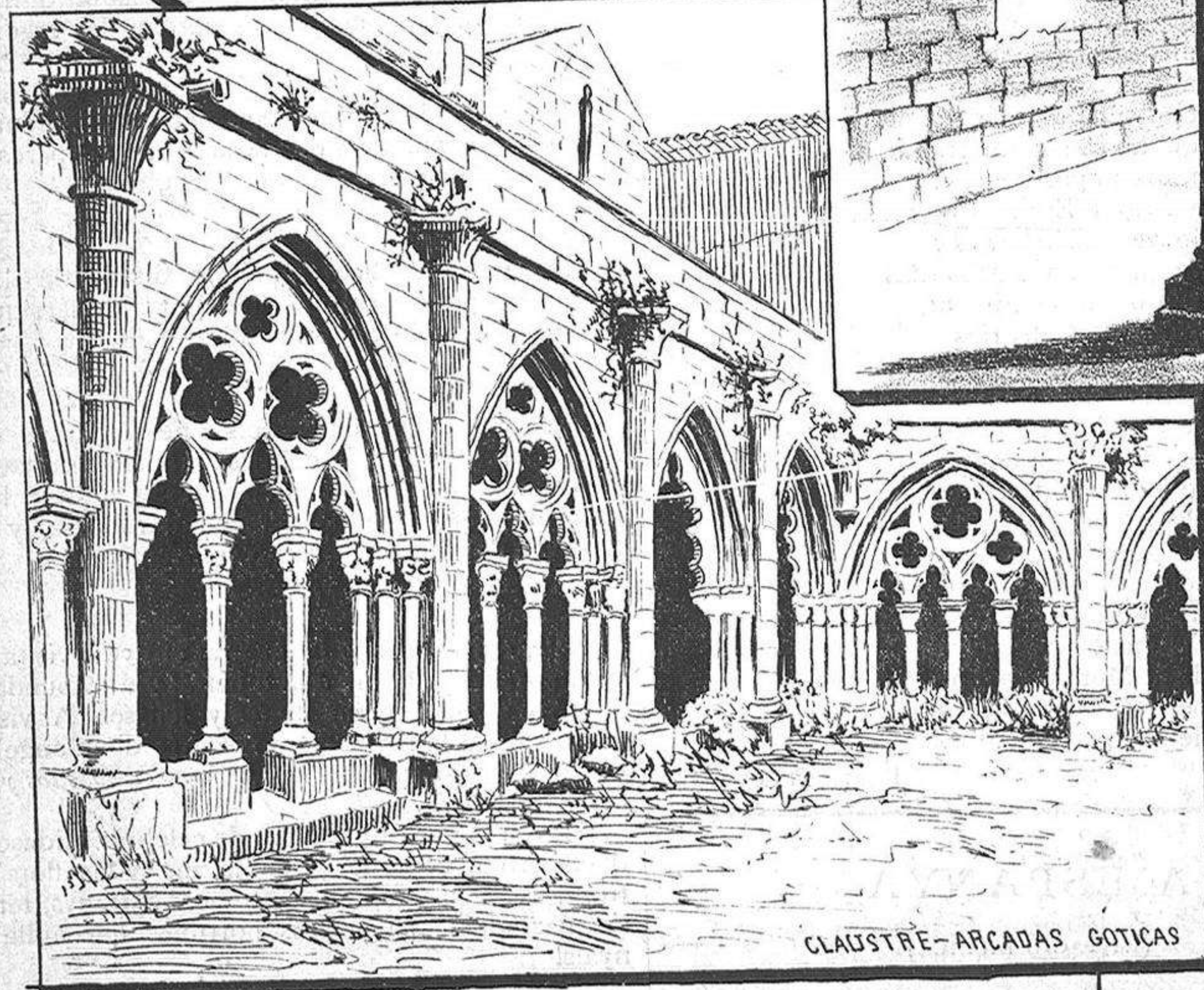
CELLER

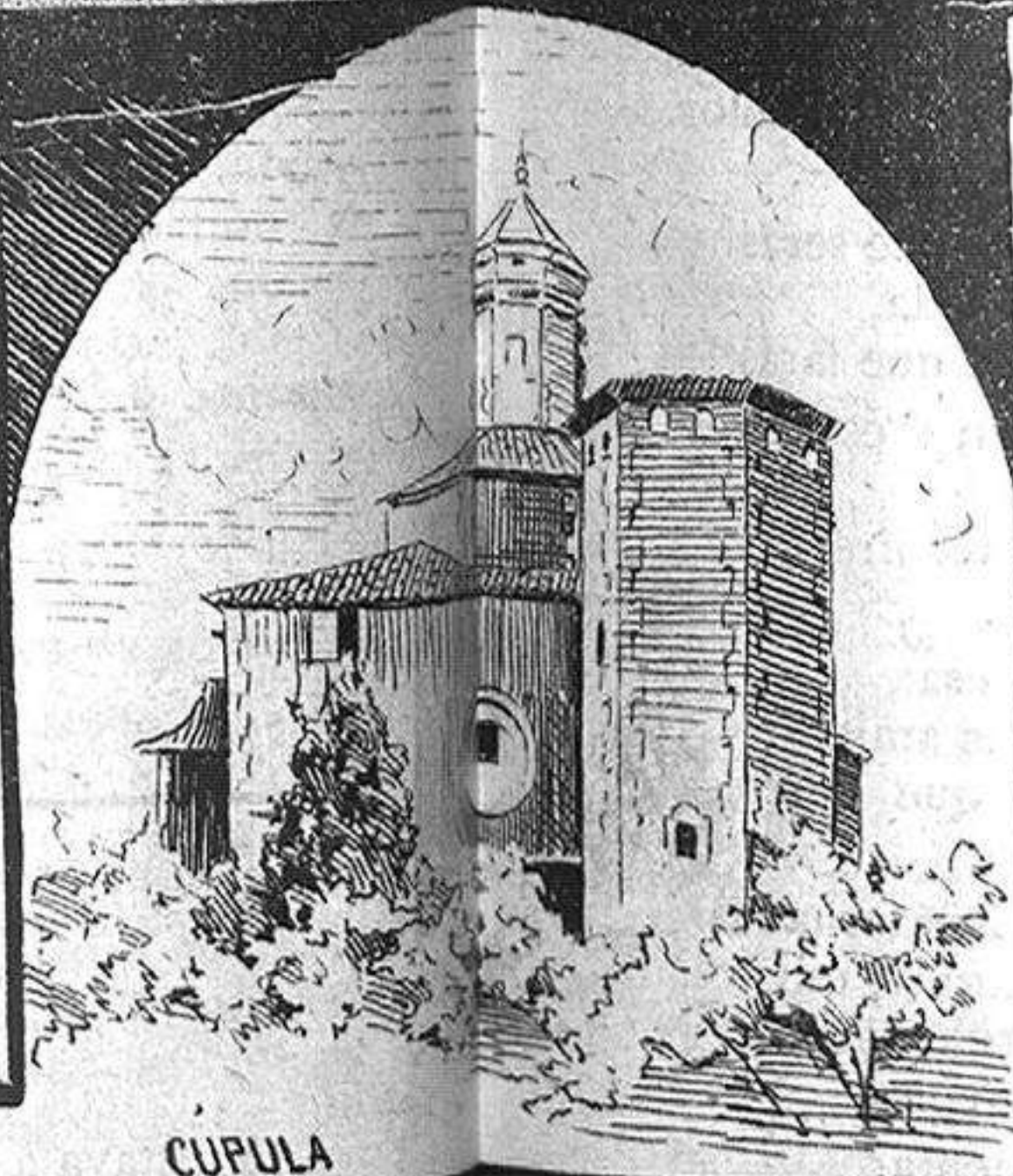
BIBLIOTECA

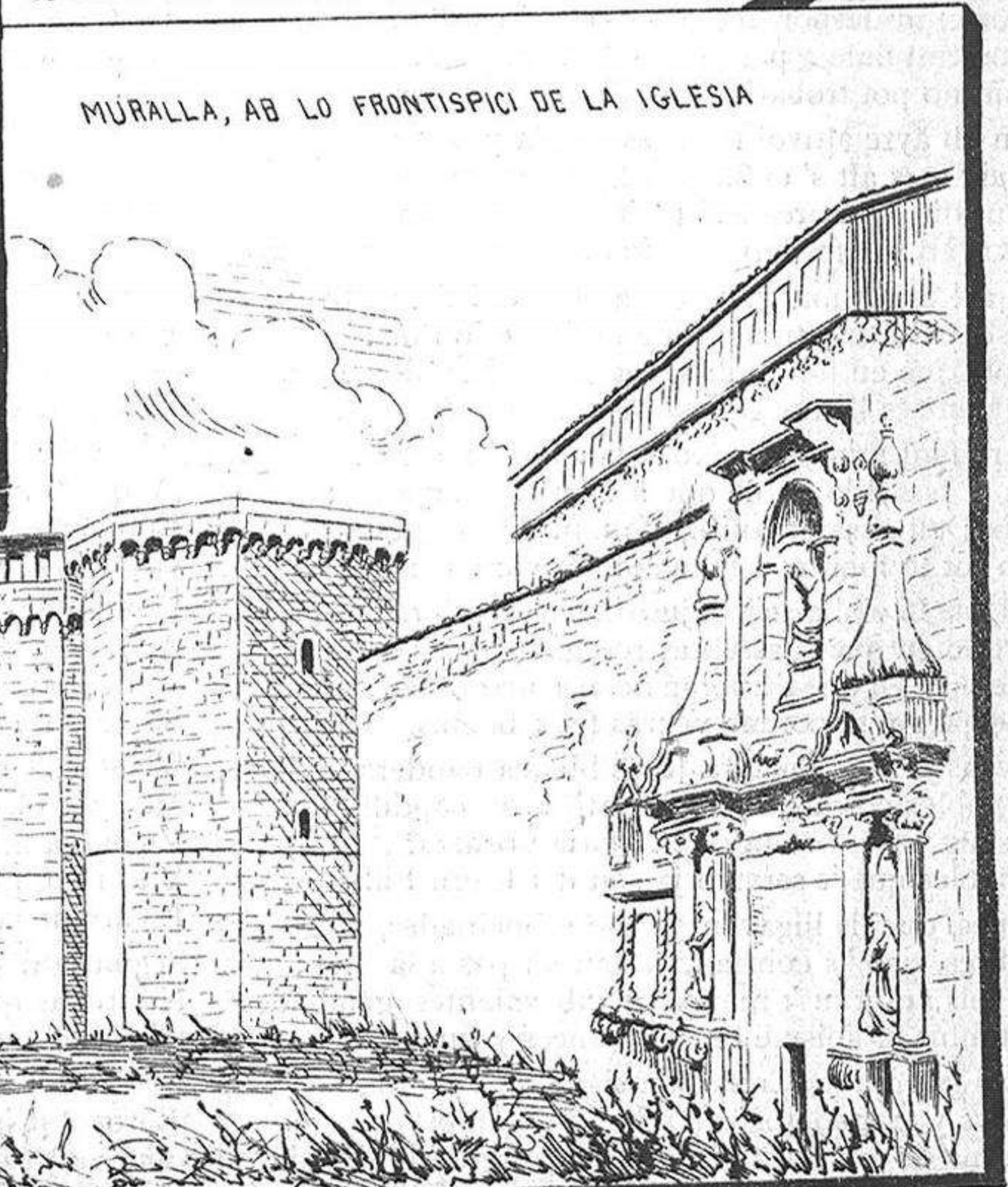
CLAUSTRE - ALA ROMANICH OGIVAL

CLAUSTRE - ARCADAS GOTICAS

CUPULA

MURALLA, AB LO FRONTISPICI DE LA IGLESIA

reunit tots los espectres pera formar un monstre. ¡Lo monstre ja ha paregut!

✱

Deu meu, ¿hasta quant? ¿No hem sufert ja bastant? ¿Existeix un pam de terra que no estigui empapat de llágrimas y sanch? ¿Y sufrirás, Deu sant, que s' exal- tin enorgullintse 'ls impíos y devastin la terra bur- lantse de Tú, que regnas en las alturas? Tócal, Se- nyor, ab ta dreta, pera que sentin que ets son Deu.

Alegreuvos, alegreuvos; aloseuse y espereu; hi sentit una veu; s' han conmogut de goig mas entranyas: «Lo Senyor va á estendre son bras y desapareixerán los superbs; lo Senyor, mirará y raijará llum d' aquest caos; enrahonará lo Senyor y de entre las ruinas de Espanya s' alsará resplandeixent un altra Espanya més hermosa.»

ANTON APARISI Y GUIJARRO.

À CRISTO SOBIRÁ

ODA

Cadenes de vergonya un jorn empresonaren
Al mon que jeya sopit als peus de Llucifer:
A grat sient los pobles d' un á un s' ajocaren
Devall la negra sombra d' eix monstre lleig y fer.
L' imperi ab que governa es del infern figura,
Tot es gran despotisme, duresa y gens d' amor:
La societat daleja per veurer la llum pura,
Y com no pot trobarla gemega en sa tristor.
Satan ab ayre altívol traspassa 'l plá y la serra,
Al puig més alt s' enfila y 'l fá tremir de pó:
Si sent qu' algú preguntí pe 'l Deu de cels y terra,
Respon ab veu ferrenya:—No hi há altre Deu que jo.—
Mes ¡ay! esprit maligne, l' orgull es qui t' enganya;
¿No sents lo terratrémol que hi há en lo Sinai?
Sembla que en fum y flames s' esbotsi la montanya,
Y que en ses llampegades tinga 'l mon de fini'.....
Encara fent miroyes:—No hajau por—contesta.
—Es d' Israel lo poble que á Deu proclama rey;
¿Y eix Deu gosa esvanirse de tant misera gesta,
Quan tot lo mon que falta sotmés viu á ma lley?—
¡Prou que hi viul mes jo 't juro que no hi viurá pas gayre,
Lo trono en que t' assentas rosegarán mastins;
Del temple en que t' adoran no 'n romandrà ni un cayre,
Ton ceptre y ta corona veurás fet á bocins.
¿No veus ja com enlayra Jesús blanca bandera,
Y 'ls pobles corran, volan, dientli son capdill?
Digas ara ¿qué 't resta de ta gloria primera?
Los pobles que 't servían ja son del Etern Fill.
Cadenes, que 'ls lligavan, ja son esbocinades,
Tenebres, que 'ls cobrían, ja han fet pás á la llum;
Tant sols ara á tu 't manca qu' ab valentes gambades
T' estimbis al abisme de sofre encés y fum.
Llavors la creu de Cristo fou signe de victoria,
Los reys y 'ls poderosos l' adoran ab amor:
¡Oh jorns de gran ventural que 'l llibre de l' historia
No sab pas prou lloarvos com cal en sos fulls d' or.
Los ceptres y coronas llavors feren ofrena.
De son poder á Cristo, son Deu y Redemptor;
Y 'ls pobles altra volta junyírense ab cadena,
Mes ¡ay! cadena dolosa de malles del amor.

Vivían com germanes les nacions venturoses,
La terra era semblansa y espill del Paradís:
Jesús les governava ab lleys tan amoroses
Qu' al mon podía dirse:—¡Ara sí qu' ets felís!
Segueix, segueix la vía qu' en aquest jorn t' obrires,
A les olles d' Egipte no pensis tornar ja:
Al Deu de las victories per gran sort escullires,
Si un host tens qu' ab tú lluyti veurás com t' aydará.
Vindrán jorns de tristesa en que les fredes platjes
Del Nort tindrán enveja de tos flayrants jardins;
Y abocarán ferosos exércits de selvatjes,
Que de tes riques joyes voldrán ferne bocins.
Veurás ab greu recansa los temples aclofarse,
Les verges esflorades y tos guerrers morir;
¡Mes tin fé! ¡no despitis! que prest veurás tornarse
Ovelles carinyoses los qu' eran llops ahir.

Espera un xich encara..... veurás les riberenques
Ciutats d' Assia la bella sos monstres escupir.....
Veurás la mitja lluna qu' ab ires febrosenques
Lo sol clar de l' Europa proposará enfosquir.....
¡Mes ayre! ¡no reculís! en tant fera tempesta
Ton cor, ¡ay! no s' esglayi, ¡jarrámbat á la creu!
Que si l' abim te copsa dins sa gorja feresta,
De ses fosques entranyes, d' allí te 'n traurá Deu.—
Tant falaguers pronóstichs son cumpliment tingueren
Que prest grans batsacades s' ohuen ensá y enllá;
Selvatjes, islamites, heretjes mil vingueren
Bramant ab fer coratje. ¿Mes qué? Tot fou en vá.
La fosca mitja lluna encar jau anegada
Al bell fons de les aygües del golfo de Lepant;
Eutiques y Nestoris, de flayre enmatsinada,
Pelagis y Luteris, digaume ¿hont jaurán?
En tombes d' ignominia, sepulcres vergonyosos,
Podrits per ses blasfemies, allí es son mausoleu;
Y Cristo aixeca 'ls pobles, que l' ohuen agradosos,
Heretjes y heretjies li fan de marxapeu.
Europa, gran matrona, semblas la pubilla
Dels pobles que nasqueren al peu del arbre sant;
Tu fores la mimada, la més volguda filla,
Semblava ja que havías de serne molt de gran.
¿Y qu' es cap estranyesa si Cristo 't regalava
Com á sos polls la lloca, que 'ls cova ab tant d' amor?
Capdills d' eterna fama de tos guerrers formava
Que 'l mon de gloria omplían y ensemps de tremolor.
Al veurer ta bellesa la gent deya admirada:
—¡Benhaja qui 't conrehual ¡qu' hermosa que serás!
Si ara qu' ets novella ya t' alsas tant gemada,
Quan siguis més crescuda, ¡quín goig ¡ay! que farás!—
Mes ¡ay! oh ¡gran planyensa! si tu un jorn t' esvanires,
Y com la filla boja seguires ton camí;
Y al Deu que t' engrandia á son front escupires,
Escarnint sa lley santa y son ceptre diví.
Seguit ja d' un desvari ¡pobretal fores presa;
No trobas qui 't festeji: ¿hont son los teus amichs?
¿No sens que 'n tes entranyes un cranch que fá feresa
Rosega nit y día ab pler dels enemichs?
¡Europa! ¡trista Europa! ¿No veus que t' has tornada
Com vinya que no 't llauran y 't vrema aquell qui vol?
No oblidis qu' abans eras terra ben conrehuada,
Terra de dolosa arbreda hont nia 'l rossinyol.
¿Y qué? ¿Dormirás sempre lo son de ta locura?
¿Eix cälser de matzines lo vols escórrer tot?
¡Llensa, jo 't prech, de sobte beguda tant impural

Ni vulguis que tes joyes s' embrutin més pe 'l llot.
 A Deu perdó demana d' aquesta apostasia,
 La taca qu' ella 't deixi netéjala ab ton plor;
 No hi há crim en la terra, per espantós que s'ía,
 Que 'l bon Jesús n' oblidi, si l' esborra 'l dolor.
 Nacions, les que pecareu, digau ja adolorides:
 Gran Deu, gran Deu, obriunos, si us plau, lo vostre Cor,
 Que baix vostra lley santa tornám á estar junyides,
 Sereu Vos ara y sempre lo Rey de nostre amor.—

RAMON ARRUFAT, PBRE.

UN COP D' ULL Á EUROPA

CADA casa es un mon: en cada nació s' entenen y ballan sols.
 ¡Válgam Deu, y quín modo de politiquejar fan los diplomátichs moderns!

¿Qué es lo que passa á Alemanya? Poca cosa. En Bismarck, que fins are havia sigut l' amo y rey de tot aquell país, s' ha trobat ab un emperador que, si curt d' anys, es llarch de geni.

En Bismarck era qui ho manejava tot segons son modo de véure: lo que 'n Bismarck deya s' havia de cumplir, y tots los emperadors havían abaixat son cap devant del Canciller de ferro. Però vetaquí que tot de un plegat en Guillem II se presentá davant d' ell y sense ferhi cap embut l' hi diu:

—Ja veureu, mestre; fins are haveu manat, fins are haveu tallat segons vostre patró; tot aixó está molt bé. Pero vos participo que are l' amo soch jo; per lo tant, faré lo que 'm donga lo gust y la gana, sens consultarvos per res; si os agrada, millor, y si no, doneuvos cops de cap á la paret.

Lo Canciller va quedar més petrificat que un fòssil, y acte seguit presentá la dimisió, la qual Guillem se ficá á la butxaca, cantant tot tranquilament alló de «si te he visto no me acuerdo».

Sapiguer aixó las demás nacions y posarse á tremolar com si tinguessin quartanas, va ésser tot hú. ¿Y per qué? Perque 's diu que en Guillem II es un xicot de geni; que té mals jochs, que ho arregla tot á cops de sabre, en lloch d' arreglarho ab protocols diplomátichs.

Y per aixó es que Russia, quan l' han demanat que desarmés lo seu exércit, ha contestat:—No pas per are, germanets, que home previngut ne val per dos. Fransa, á pesar de la *gran y gloriosa* República, té més por que una gallina quan veu acostarse al cuyner, puig que ja sabem que republigall y *héroe* tot es hú.

En Crispi, lo gos de presa de 'n Bismarck, lo qui 's pensa ser algo y al cap y al fi no es més que una especie de Panxa-Ampla, está que la camisa no l' hi toca al cos; perque 's veu ficat al mitj d' un fandango y tot d' un plegat l' hi falta l' apoyo del Canciller.

Lo *signor* Crispi volgué demostrar al emperador de Alemanya que Italia era una gran nació, y al efecte lo invitá á donar una passejada per la terra dels *macaroni*. Aceptá en Guillem; pero s' arribá á convéncer de que tota la fama dels italians consistia en bramar contra 'l Papa y la Religió; aixís es que are ab tota la frescura ha donat una puntada de peu á 'n Crispi y lo ha enviat á tocar l' organillo.

Si deixém aquesta barreja y mirém al altre cantó, veyém que Inglaterra y Portugal van á matadegolla

per qüestió d' unas colonias que la primera ha etxurat á la segona. Turquia y Grecia están si 's barallan si no 's barallan per lo de Candia. Servia, Bulgaria y Montenegro son un mercat de Calaf ahont ningú s'enten.

Tot aqueix guirigay, temps há que s' hauria arreglat á canonada seca si no hagués sigut en Bismarck, que apaciguava á tot bitxo vivent; però are en Bismarck ja no hi es; per aixó sembla que comensa á sentirse farúm de pólvora.

En fi, no 'ns hi preocupém encare, que de tot aixó n' hi há per preocuparse de valent; mes qui no vulga passar mals de caps, que se suscrigui á LO CRIT D' ESPANYA, y veurá com pasará la vida d' alló més tranquila.

Y si no á la proba.

GAY-LUSSAC.

LO VIATJE DEL MARQUÉS DE CERRALBO

En lo próxim número seguirá la publicació de las interesants cartas que nostre corresponsal en lo viatge, l' infatigable *Equis*, está escrivint donant compte de molts detalls que han de veure ab gust nostres lectors.

Avuy sols nos resta espay pera dir que 'l viatge triunfal del Marqués, que ha vist rivalisar en entussiasme Vich, Olot, Manresa, Capellades, Igualada, Tortosa, Espluga, Montblanch, etc., ha tingut son digne coronament en lo Santuari de Montserrat, ahont fou distingit fá dos días lo Sr. Marqués per l' ilustríssim P. Abad y Comunitat ab grans obsequis y agassatjos.

—*

Diu *La Tomasa*, setmanari catalá no carlí, que sols faltava pera completar los obsequis tributats á n' en Cerralbo durant sa expedició per Catalunya, que se lo hagués rebut baix tálam.

No tindríam que caminar molts lleguas pera demostrar á dit periódich que en una de las poblacions més entussiasmas de la provincia de Tarragona 's va tractar de ferli la rebuda en tal forma, y si 's desistí fou per motius especials molt atendibles.

—*

Al descocat *Diluvio*, que té la *frescura* sens exemple de dir que 'n Cerralbo y comitiva no han visitat Poblet, l' invitém á que vaigi á aquell Monastir y 's fassi ensenyar l' Album de firmas, ahont hi veurá la de dit Marqués y de gran número dels que l' acompanyavan.

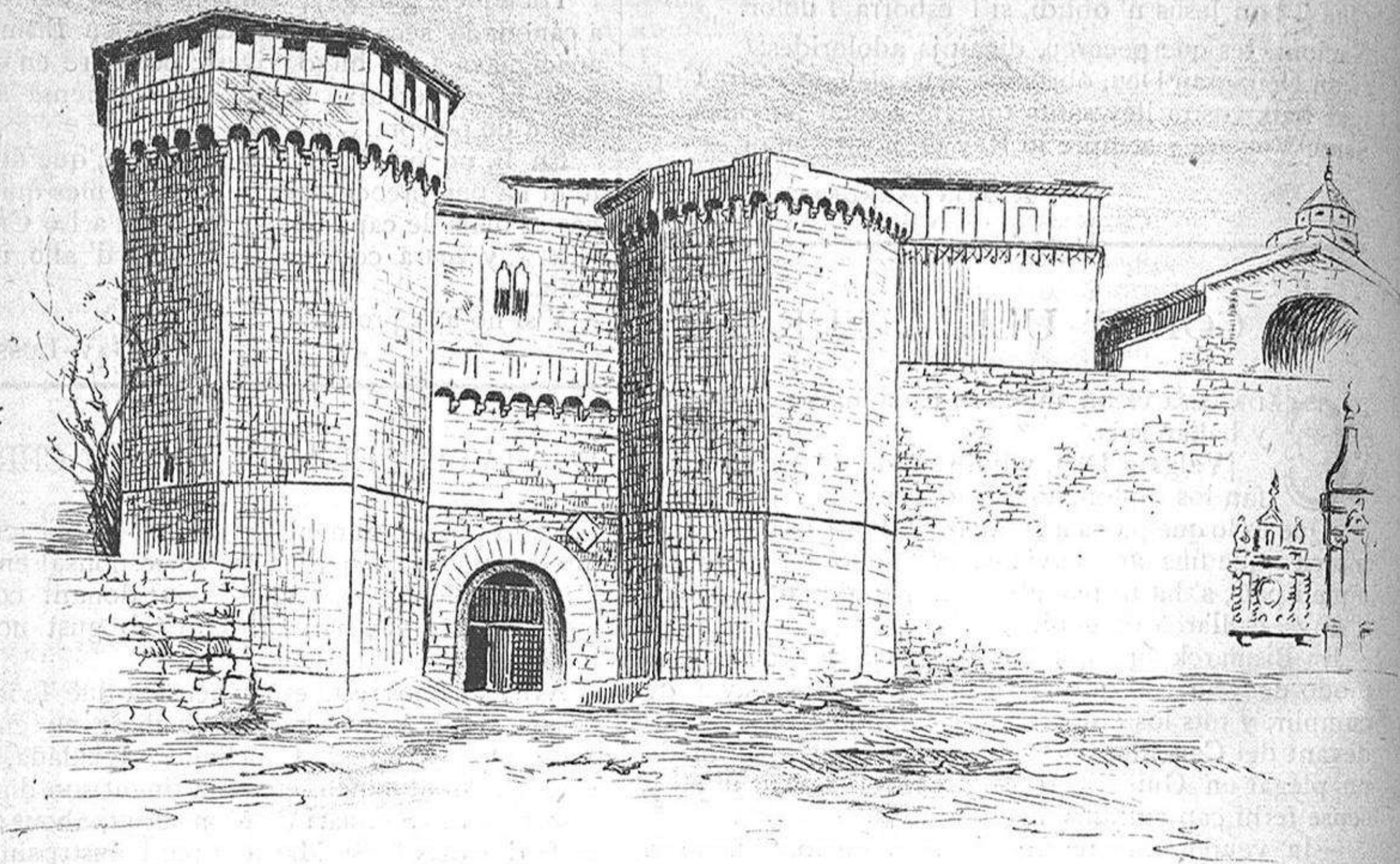
IMPORTANT

Havent terminat en 31 del passat Mars l' inmensa majoría de las suscripcions á LO CRIT D' ESPANYA, supliquém á nostres suscriptors fassin la renovació de aquéllas enviantnos l' import en lliuransa ó sellos, ó bé fentlo efectiu als Corresponsals d' aquest setmanari.

Aixís mateix advertim á aquells que estiguin en deute ab aquesta Administració per un ó més trimestres, que convé 's posin al corrent en lo pago, si volen rebre ab puntualitat lo periódich.

Barcelona.— Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.

PORTA DAURADA

SASTRERIA CATÓLICA

Trajos á mida desde las classes regulars á las més superiors.

GÉNEROS DEL PAIS Y EXTRANGERS

Preus relativament barats segons classe.

14, TAPINERÍA, 14—BARCELONA

Fábrica de cotillas de varias clases

⇒ DE ⇒

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.^a

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

⇒ DE ⇒

GONZALO COMELLA

3, Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

EL ESTANDARTE REAL
ILUSTRACIÓ MILITAR CARLISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Península, 7'50 ptas. 1° any.

Ultramar y Extranger, 12 ptas. 1° any.

Administració: Ronda de 1° Universitat, 14
BARCELONA

Se remet un número de mostra de regalo, á las personas que 'l demanin

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas *en lo taller de*

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatjes de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCS

Oleografías, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—ARCHS, 7, BOTIG